LA PELL FREDA

Albert Sànchez Pinyol

La Campana

Francisca Maria Obrador Seguí

Curs 2020-2021

2n Batxillerat C

Albert Sánchez Piñol va néixer a Barcelona l'1 de gener de 1965. És un antropòleg, africanista i escriptor català. Va iniciar els estudis de Dret, que finalment va abandonar per a dedicar-se a l'Antropologia. Quan va començar a escriure *La pell freda* (2012 al Congo, va esclatar la guerra civil en aquest país, la qual cosa el va obligar a deixar el seu treball i a abandonar el país. No obstant això, la seva estada a Àfrica ha influït poderosament en la seva bibliografia.

Va publicar el seu primer llibre de relats, Els edats d'or, en 2001. Moltes d'aquestes històries ja reflecteixen la seva preferència pel fantàstic, fet que es veuria reafirmat amb la seva primera novel·la, *La pell freda*, centrada en uns personatges que tracten de sobreviure a l'atac d'uns misteriosos éssers marins en una illa pròxima a l'Antàrtida. Es tracta de l'obra més traduïda de la història de la literatura catalana, a un total de 37 llengües. Posteriorment va publicar *Pandora al Congo*.

Després de publicar un segon llibre de relats, *Tretze tristos tràngols*, Albert Sánchez es va embarcar en la que ha estat la seva novel·la més ambiciosa, *Victus*, publicada en 2012. També ha tocat l'assaig amb el seu llibre *Pallassos i monstres*.

Actualment, a més d'escriure les seves històries, l'Albert Sánchez Piñol col·labora activament amb el diari *Ara*. També és membre del *Centro de Estudios Africanos*.

Notícia de premsa

DIMARTS, 20 D'ABRIL DE 2021

ELS CITAUQUES

El misteri que amaga una illa perduda al mig de l'oceà Atlàntic.

Batís Caffó, l'antic oficial atmosfèric alemany de l'illa, i un irlandés, encomanat a sustituir-lo, han viscut una experiència de vertadera supervivència.

A la imatge, el far de l'illa situada al mig de l'oceà Atlàntic i aïllada de qualsevol ruta marítima. Com es pot contemplar, està adornat amb un ample armament: estaques molt punxegudes afegides a la base del balcó que envolta tot el far, cordes que se sostenen per claus gruixuts situats arran de terra, llaunes buides penjades de cordes, claus amb la punta cap enfora que omplen les juntures de les pedres, claus i vidres trencats...

Aquesta bastida rudimentaria està dissenyada per evitar els atacs dels citauques o *granotots*, com els anomenen els oficials atmosfèrics. Aquests animals emergien a la superficie generalment durant la nit i el far els hi concedia una gran seguretat i la llum necessària per avistar-los.

Es tracta d'una espècie de monstres marins, els trets dels quals són: cara arrodonida i crani sense cabells, celles com a línies, ulls de color blau intens, nas fi amb l'os central més baix que les aletes, orelles amb forma de cua de peix, pòmuls gens prominents, coll llarg, pell d'un gris blanquinós amb matisos verds, membranes als dits i sang d'un característic color blau. Per altra banda, es comuniquen a través de sons que es podrien confondre amb miols.

Així és com els oficials atmosfèrics descriuen aquestes estranyes criatures i com s'han hagut de defensar amb l'armament que se'ls hi va concedir per evitar ser devorats per aquests éssers.

Malauradament, Batís Caffó va morir durant la seva estància a l'illa. Per la qual cosa, hem entrevistat a l'oficial atmosfèric que el va sustituir:

- **Com va acabar sent oficial atmosfèric a l'illa?**
- Jo era guerriller i estava desmotivat pel resultat de la independència d'Irlanda. Per això, vaig decidir allunyar-me i acceptar aquesta oferta de treball.

- **Ha comentat abans l'existència d'uns monstres a l'illa amb els quals vàreu iniciar una guerra. Per què vos atacaven?**
- L'illa els hi perteneixia. També teníem reclosa a una famella de la seva espècie, la qual anomenàvem Aneris i ens era útil perquè quan els citauques apareixien, ella començava a cantar i ens servia d'avís. Finalment, em vaig adonar que els monstres ens atacaven perquè volien recuperar a Aneris, però no podíem renunciar a ella.

- **Es va adonar que tenen trets humans, veritat?**
- Sí, vaig poder observar com Aneris era capaç de plorar i de riure. Va ser aquí quan vaig pensar si eren més que monstres marins i decidir intentar entendre'm amb ells.

- **És cert que va intentar posar fi a la guerra? Què va passar?**
- Sí. Un vespre havia perdut a Triangle, un nen citauca diferent als altres nens i pel qual mostrava afecte. Vaig sortir del far a cercar-lo i estava a la frontera del bosc amb altres citauques, els quals el me van entregar com a senyal de bona voluntat. Però Batís Caffó no era partidari de posar fi a la guerra i va impedir-ho.

- **Per què Batís Caffó no volia pactar la pau?**
- Sabia una cosa que jo desconeixia i era que no aconseguiríem la pau fins que no els hi entreguéssim a Aneris.

- **Quina era la vostra relació amb Aneris?**
- Els dos necessitàvem contacte físic i companyia amorosa. Per aquest motiu, vàrem despertar una gran tendresa per Aneris, malgrat no manifestàs cap mostra d'afecte. Jo vaig mantenir la relació en secret fins que Caffó es va adonar.

- **Quan va establir una relació amorosa amb Aneris hi va haver cap disputa entre vosaltres? Com reaccionà Batís Caffó?**
- Jo estimava Aneris i quan Caffó es va adonar que ja no podia ser més de la seva possessió, no ho va suportar i es suïcidà deixant-se devorar pels citauques.

Conversa de *whatsapp*

15:47 4G

Kollege
en línea

Caffó, penso que hauríem de fer un esforç per assumir riscos 15:45

Si els monstres insisteixen contra la porta, res no els podrà aturar 15:45

Tenim un equip de bus, creu que podríem carregar-lo a la barca i apropar-nos fins al vaixell português per agafar la dinamita? 15:45

Vol baixar fins a les profunditats dels granotots per treure els explosius davant els seus nassos? 15:45 ✓✓

Ho ha resumit molt bé 15:45

😳😳😳😳😳😳 15:45 ✓✓

Potser no sigui un intent tan suïcida com sembla 15:46

Els monstres només ataquen de nit 15:46

A més, no sabem on viuen i al vaixell no hi ha res que els hi interessi 15:46

🙅🏻‍♂️🙅🏻‍♂️🙅🏻‍♂️🙅🏻‍♂️🙅🏻‍♂️🙅🏻‍♂️❌❌❌❌ 15:46 ✓✓

Què hi podem perdre? 15:46

El necessito, jo sol no puc fer-ho 15:46

Pensi que serà una lliçó que no oblidaran i que ens salvarà la vida! 15:46
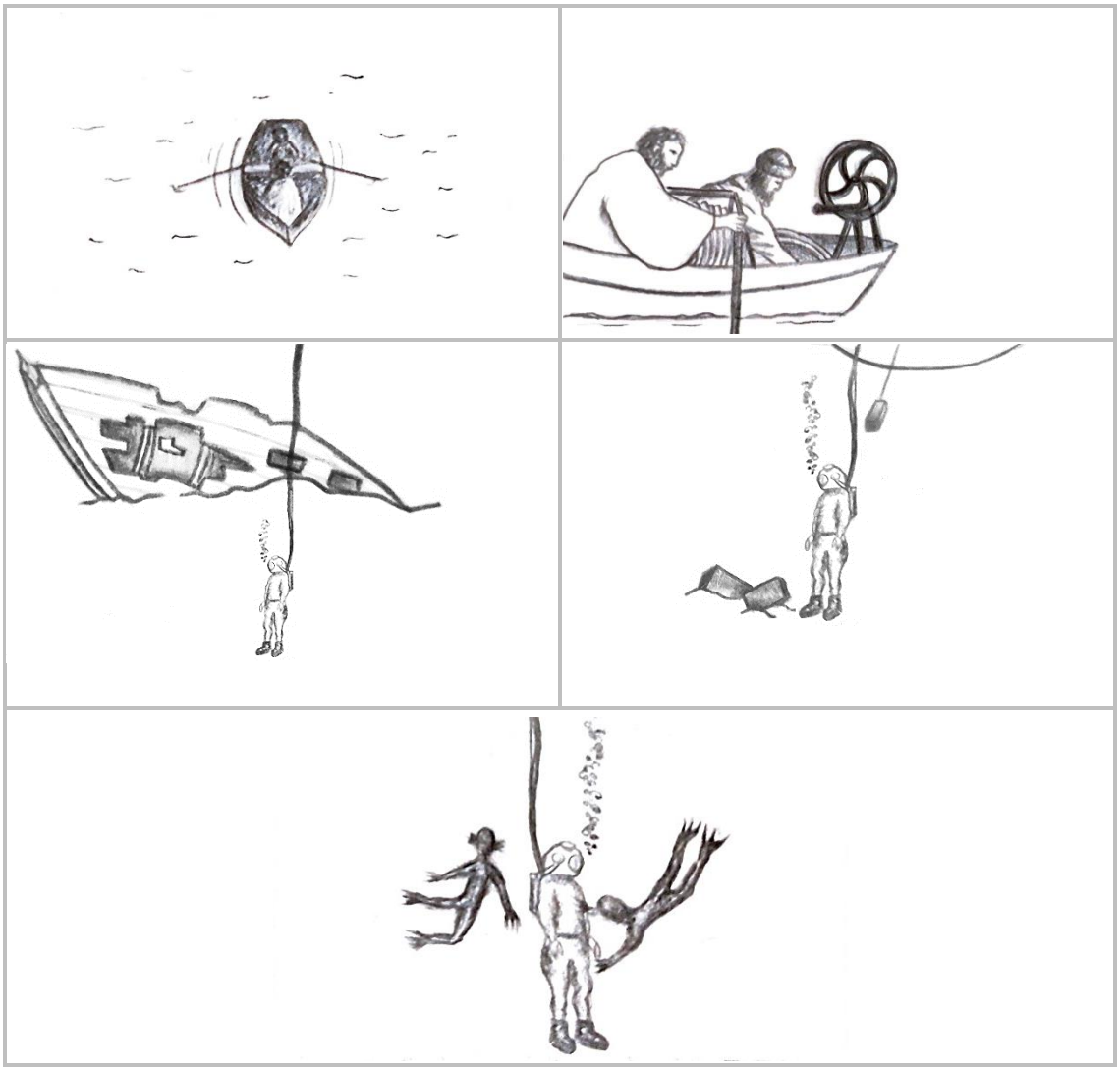
Còmic